

IVAN TURINA

(3. listopada 1980. - 2. svibnja 2013.)

Ivan Turina rođen je u Zagrebu 3. listopada 1980. godine. Nogometnu karijeru započeo je u Dinamovim mlađim uzrastima, a u ljeto 1998. godine potpisao je prvi profesionalni ugovor.

U to vrijeme u Dinamu su bila tri reprezentativna čuvara mreže - Dražen Ladić, Tomislav Butina i Vladimir Vasilj, a Turina, da ne bi bio četvrti vratar u klubu, a pred kojim je budućnost, prihvatio je prijedlog stručnog stožera kluba i otišao na posudbu. U sezoni 1999./2000. bio je vratar Croatie iz Seseva, u sezoni 2001./02. čuva gol Kamen Ingrada iz Velike, sezonu 2002./03. proveo je na posudbi u NK Osijek. Kratko vrijeme bio je na posudbi i u NK Dubrava.

U svim navedenim sredinama pokazalo se da je odličan vratar i da njegovo vrijeme mora doći. Nažalost, vratareva pozicija je takva da može braniti samo jedan, a svi ostali koji su u klubu osuđeni su na čekanje šanse.

Pred početak sezone 2003./04., Ivan Turina se vratio u Dinamo i uskoro postao prvi vratar kluba. Nekoliko sezona suvereno čuva vrata Dinama, kako u domaćim tako i u međunarodnim natjecanjima. Međutim, u sezoni 2006./07., Filip

Lončarić postaje prvi vratar, Ivan Turina sve više i više grije klupe, a uskoro klupsko čelništvo dovodi iskusnog Nijemca Geoga Kocha, pa Turina donosi odluku da je došlo vrijeme za promjenu sredine.

Inače, na vratima Dinama Turina je osvojio prvenstvo Hrvatske u sezonama 2005./06. i 2006./07., kao i hrvatski nogometni kup u sezonama 2003./04. i 2006./07.

U ljeto 2007. godine otišao je na posudbu u grčki Xanthi, gdje je branio u sezoni 2007./08.

Nakon godine dana provedene u Grčkoj, Ivan Turina u ljeto 2008. godine odlazi u Poljsku i postaje vratar Lecha iz Poznania. Nakon dvije turbulentne sezone, konačno se skrasio u Poljskoj i sa puno samopouzdanja debitirao je za svoju novu momčad. Tamo mu je u početku bilo idealno, klub je igrao i u Kupu UEFA. Inače, poljski nogomet tad je bio u zamahu, jer je nešto ranije ova zemlja, zajedno s Ukrajinom, dobila domaćinstvo Europskog prvenstva u nogometu 2012. godine. Po dolasku u Poznjan dočekan je kao prava zvijezda. Ljudi su ga na ulici zaustavljali, fotografirali se s njim. Malo je bilo naporno, ali govori je Ivan da je to lijep osjećaj. Odlazak u Poljsku vratio ga je u nogometni život: u startu svi su ga prihvatili i bili zadovoljni s njim. Pet kola zaredom nije bio primio gol...

U Poljskoj se Turina zadržao samo u sezoni 2008./09. U rujnu 2009. raskinuo je ugovor s Poljacima i vratio se u Dinamo. Prije toga govorio je da je Dinamovo dijete, i da se želi jednom vratiti na gol svog kluba. U Dinamu je potpisao ugovor do kraja sezone 2009./10. Branio je malo, ali je ipak bio član momčadi koja je u navedenoj sezoni postala prvak Hrvatske.

U svibnju 2010. godine Ivan Turina otišao je u redove švedskog prvaka AIK iz Stockholma.

Bio je član svih mladih selekcija Hrvatske, od pionirske do mlade. Za A reprezentaciju Hrvatske, Ivan Turina kao vratar Dinama 2006. godine ima jedan nastup - branio je 1. veljače 2006. godine u Hong Kongu, u utakmici za Carlsbergov pehar u kojoj je Hrvatska pobijedila reprezentaciju Hong Konga sa 4-0.

Ivan Turina iznenada je preminuo od zatajenja srca u Stockholmu, u noći 2. svibnja 2013., a sahranjen je 17. svibnja na zagrebačkom groblju Miroševac. (Jurica Gizdić)

ZLATOMIR OBRADOV

(25. siječnja 1941.

- 24. travnja 2013.)

U Pločama je 24. travnja 2013. u 73. godini preminuo bivši nogometaš Hajduka, Zlatomir Obradov.

Rođen je u Bašaidu u Vojvodini, 25. siječnja 1941. godine. U rodnom selu igrao je za lokalnu momčad, a nešto kasnije u Kikindi za momčad Odreda. Poslije tri godine nastupanja u Odredu, prešao je u Proleter iz Zrenjanina. Kada je dolazio u Hajduk, u ljeto 1966. godine, bio je poznat samo onima koji prate utakmice Druge savezne lige, istočna skupina...

U karijeri je najviše igrao u veznom redu, a po potrebi i u napadu. U Proleteru je bio najbolji igrač i strijelac. Svojim igrama u Zrenjaninu zapeo je za oko dužnosnicima mnogih klubova, izbornicima također, pa je odigrao i nekoliko utakmica za reprezentaciju Istočne grupe Druge savezne nogometne lige. Normalno, s obzirom na navedene kvalitete, uoči prijelaznog roka 1966. godine moglo se čuti kako Obradov sigurno prelazi u jedan od beogradskih klubova. U prvom redu spominjan je Partizan. S druge strane isto takve vijesti lansirane su i od uprave Crvene zvezde, a ni Vojvodina nije mirovala. Hajduk je također nešto ranije kontaktirao Obradova. U tim razgovorima Obradov je dao čvrstu riječ da dolazi u Split.

Nakon potpisivanja ugovora za Hajduk izjavio je: "Nisam želio produžiti ugovor s Proleterom, pa su me kaznili s pet mjeseci zabrane igranja. Željan sam afirmacije u jednom jačem klubu. Stoga sam i prešao u Hajduk, jer je to klub s bogatom tradicijom, a volim i more. Nije bilo nikakvih šansi da izigram dogovor s upravom Hajduka. Je, bilo

